СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Запорізькій області
Слідчий відділ
вул. Олександрівська, 62, м. Запоріжжя, 69011, тел./факс (061) 225-26-98
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_zap_sv@sbu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001556

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Запоріжжя «20» червня 2024 року

Слідчий 3-го відділення слідчого відділу Управління СБ України в Запорізькій області підполковник Доценко Сергій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22024080000000342 , внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 28.02.2024, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Балицькому Євгену Віталійовичу, 10.12.1969 року народження, уродженцю м. Мелітополь Запорізької області, українцю, громадянину України, проживає за адресою: вул. Героїв Крут, буд. 1, м. Мелітополь, Запорізька область, відповідно до ст. 480 КПК України не є особою, щодо якої здійснюється особливий порядок кримінального провадження, раніше судимому:

- 29.06.2023 Комунарським районним судом м. Запоріжжя за ч. 2 ст. 28, ч.5 ст. 111-1, ч.2 ст.110, ч.ч.1,2 ст.70 КК України на строк до 15 (п'ятнадцяти) років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій в

органах влади строком на 15 років, з конфіскацією всього належного йому майна;
- 07.09.2023 до Комунарського районного суду м. Запоріжжя скеровано обвинувальний акт за ч. 8 ст. 111-1, ч. 3 ст. 27, ч.1 ст. 111-2, ч. 2 ст. 28 ст. 438 КК України КК України.

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України – порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Зміст підозри:

Громадянин України Балицький Є.В., підозрюється у тому, що 14.07.2022 усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, з власних ідеологічних мотивів, використовуючи незаконно узурповані у результаті збройної агресії РФ по відношенню до суверенітету та територіальної цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, за попередньою змовою з невстановленими особами з числа вищого військового та політичного керівництва РФ з метою демонстрації своєї готовності до співпраці з ними, перебуваючи на посаді «главы военно-градждансkой администрации Запорожской области», шляхом створення псевдо легального механізму боротьби з цивільними особами, які не підтримували режим окупаційної влади, підписання та видання указу «О мерах ответственности за совершение отдельных правонарушений, посягающих на общественный порядок и общественную безопасность» №145-у від 14.07.2022, примусово перемістив не менше ніж 50 захищених цивільних осіб з місця їх постійного проживання з тимчасово окупованої території Запорізької області.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, у вчиненні якого підозрюється Балицький Є.В.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних

формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до абз. 1 ст. 4 Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ст. 27 Конвенції (IV), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань.

Відповідно до ст. 29 Конвенції (IV), сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поводження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. 47 Конвенції (IV), особи, що перебувають під захистом, які знаходяться на окупованій території не будуть у жодному разі та жодним чином позбавлені переваг цієї Конвенції у зв'язку з будь-якими змінами, запровадженими стосовно керівних установ чи управління цією територією внаслідок її окупації, або у зв'язку з будь-якою угодою, укладеною між властями окупованої території та властями окупаційної держави, або у

зв'язку з анексію окупаційною державою всієї або частини окупованої території.

Відповідно до ст. 49 Конвенції (IV), забороняється, незалежно від мотивів, здійснювати примусове індивідуальне чи масове переселення або депортацію осіб, що перебувають під захистом, з окупованої території на територію окупаційної держави або на територію будь-якої іншої держави, незалежно від того, окупована вона чи ні.

Відповідно до ст. 147 Конвенції (IV), серйозні порушення, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Після тимчасової окупації територій Мелітопольського, Бердянського, а також частково територій Пологівського та Василівського районів Запорізької області, представниками Російської Федерації узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій ними території області шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, створення окупаційних адміністрацій, запровадження контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності місцевих громад, а також шляхом залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше ніж 24.04.2022, представниками Російської Федерації створено окупаційну адміністрацію - «Военно-гражданская администрация Запорожской области», яку на підставі наказу № 6 від 24.04.2022 так званого «военного коменданта Запорожской области» А. Черткова «О назначении военно-градждданской администрации Запорожской области» очолив громадянин України Балицький Євген Віталійович.

Досудовим розслідуванням встановлено, що під час здійснення своєї злочинної діяльності, достовірно знаючи про фактичні обставини, що свідчать про наявність триваючого збройного конфлікту, діючи в умовах такого конфлікту і в безпосередньому зв'язку з ним, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи та бажаючи настання суспільно небезпечних наслідків, діючи умисно, в порушення законів та звичаїв війни, з ідеологічних мотивів, використовуючи незаконно узурповані в результаті збройної агресії РФ по відношенню до суверенітету та територіальної

цілісності України владні повноваження на тимчасово окупованій території, вступивши в злочинну змову з іншими невстановленими особами з числа вищого військового та політичного керівництва РФ з метою впровадження та реалізації політики держави агресора, здійснив примусове переміщення цивільних осіб, які перебували під захистом відповідно до діючих норм міжнародного гуманітарного права, про що йому було достеменно відомо, таким чином переслідуючи цивільних осіб за їх проукраїнські погляди та незгоду з репресивною політикою держави агресора.

Так, не пізніше 14.07.2022 у Балицького Є.В. виник умисел на примусове переміщення осіб, які перебувають під захистом Конвенції (IV), з метою їх виселення з тимчасово окупованої частини Запорізької області через незгоду таких осіб з політикою РФ, зокрема окупацією території та проукраїнські погляди. При цьому Балицький Є.В. усвідомлював захищений статус осіб, які мають бути примусово переміщені.

Реалізуючи свій злочинний умисел, Балицький Є.В., діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, в порушення вимог ст. ст. 27, 29, 33, 47, 49 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, за попередньою змовою з невстановленими особами з числа військово-політичного керівництва РФ, примусово перемістив захищених цивільних осіб з місця їх постійного проживання з тимчасово окупованої території Запорізької області шляхом створення псевдо легального механізму боротьби з цивільними особами, які не підтримували режим окупаційної влади, підписання та видання указу «О мерах ответственности за совершение отдельных правонарушений, посягающих на общественный порядок и общественную безопасность» №145-у від 14.07.2022, яким зокрема передбачено як міра покарання до осіб, які вчинили будь-які прояви екстремістської діяльності, примусове видворення за межі Запорізької області.

У подальшому невстановлені досудовим розслідуванням особи із числа представників збройних формувань РФ, незаконно створених правоохоронних органів, та інших осіб, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, на підставі указу Балицького Є.В. №145-у від 14.07.2022 «О мерах ответственности за совершение отдельных правонарушений, посягающих на общественный порядок и общественную безопасность», у період часу з 14.07.2022 по 02.05.2023 здійснили примусове переміщення не менш ніж 50 захищених осіб з тимчасово окупованої території Запорізької області.

Таким чином з Мелітопольського району Запорізької області, територія якого, відповідно до Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» № 309 від 22.12.2022, є тимчасово окупованою Російською Федерацією, невстановленими досудовим розслідуванням особами із числа представників збройних формувань РФ, незаконно створених правоохоронних

органів та інших осіб, які сприяють окупаційній владі у проведенні підривної діяльності проти України, примусово переміщено цивільних осіб, які перебували під захистом, без наявної необхідності евакуації або інтернування, які постійно проживали на зазначеній території та не виявляли бажання щодо залишення свого постійного місця проживання, а саме:

- 17.09.2022 з смт. Веселе Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Грибко Анатолія Вікторовича, 30.09.1964 року народження;
- 22.09.2022 з с. Мала Михайлівка Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Трішечку Світлану Миколаївну, 11.01.1966 року народження;
- 25.09.2022 з с. Піскошине Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Мошенську Ніну Борисівну, 26.04.1959 року народження;
- 26.09.2022 року з с. Новоуспенівка Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Рєзнік Інну Володимирівну, 25.10.1972 року народження;
- 26.09.2022 з с. Новоіванівка Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Турковського Дмитра Олександровича, 24.01.1978 року народження;
- 27.09.2022 з с. Олександрівка Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Никитенко Людмилу Миколаївну, 02.09.1975 року народження;
- 27.09.2022 з с. Менчикури Мелітопольського району Запорізької області примусово Пурич Людмилу Віталіївну, 09.11.1975 року народження;
- 30.09.2022 з с. Озерне Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Плохую Ольгу Костянтинівну, 04.04.1970 року народження;
- 04.10.2022 з с. Новоіванівка Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Бєх Тетяну Миколаївну, 27.01.1995 року народження;
- 18.10.2022 з м. Мелітополя Запорізької області примусово переміщено Іванова Максима Петровича, 02.11.1993 року народження;
- 18.10.2022 з м. Мелітополя Запорізької області примусово переміщено Пітерського Святослава Миколайовича, 09.11.1948 року народження;
- 25.11.2022 з м. Мелітополя Запорізької області примусово переміщено Петера Креніцки, 13.07.1956 року народження;
- 01.12.2022 з м. Мелітополя Запорізької області примусово переміщено Богомаза Олександра Олександровича, 10.11.1988 року народження;
- 12.12.2022 з с. Чорноземне Мелітопольського району Запорізької області примусово переміщено Куркуріну Людмилу Григорівну, 30.03.1968 року народження;
- та ще 10 цивільних осіб.

Також з Василівського району Запорізької області, який відповідно до Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» № 309 від 22.12.2022, частково окуповано Російською Федерацією, примусово переміщено цивільних осіб, які перебували під захистом:

- 12.08.2022 з с. Тракторне Василівського району Запорізької області Пономаренка Віталія Віталійовича, 08.09.1970 року народження;
- 23.09.2022 з м. Енергодара Василівського району Запорізької області Присмицького Олександра Павловича, 24.01.1958 року народження;
- 23.09.2022 з м. Енергодара Василівського району Запорізької області Присмицького Романа Олександровича, 09.10.1983 року народження;
- 03.10.2022 з м. Енергодара Василівського району Запорізької області Мурашова Ігоря Валерійовича, 15.01.1976 року народження;
- 27.10.2002 з м. Енергодара Василівського району Запорізької області Романюка Сергія Семеновича, 30.07.1972 року народження
- 04.01.2023 з смт. Михайлівка Василівського району Запорізької області Удовіченка Віктора Костянтиновича, 01.01.1953 року народження;
- 24.01.2023 з м. Дніпрорудне Василівського району Запорізької області Шкапу Тетяну Миколаївну, 18.04.1965 року народження;
- 24.01.2023 з м. Дніпрорудне Василівського району Запорізької області Яцуру Родіона Вікторовича, 19.08.1975 року народження;
- та ще 3 цивільних осіб.

Також з Пологівського району Запорізької області, який відповідно до Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» № 309 від 22.12.2022, є частково окуповано Російською Федерацією, примусово переміщено цивільних осіб, які перебували під захистом:

- 10.12.2022 з м. Пологи Пологівського району Запорізької області Капітонова Павла Вікторовича, 12.05.1960 року народження;
- та ще 12 цивільних осіб.

Також з Бердянського району Запорізької області, який відповідно до Наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією» № 309 від 22.12.2022, є територією окупованою Російською Федерацією, примусово переміщено цивільних осіб, які перебували під захистом:

- 30.09.2022 з м. Приморськ Бердянського району Запорізької області Суботіну Маргариту Валентинівну;
- 30.09.2022 з м. Приморськ Бердянського району Запорізької області Браілко Юлію Володимирівну, 10.07.1974 року народження.

Таким чином встановлено, що зазначені протиправні дії, які полягали у примусовому переміщенні захищених осіб, охоплені єдиним злочинним умислом, здійснювались на виконання указу Балицького Є.В., мали систематичний характер на тимчасово окупованих РФ територіях чотирьох районів Запорізької області, вчинялись відносно захищених осіб через незгоду з політикою РФ, зокрема з окупацією території та через проукраїнські погляди, що відповідно до ст. 147 Конвенції (IV) є одним із серйозних порушень цієї Конвенції.

Тобто Балицький Є.В., в порушення вимог ст. ст. 27, 29, 33, 47, 49 Женевської Конвенції (IV) про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, вчинив примусове переміщення не менше 50 захищених осіб, що перебували під захистом.

Таким чином, Балицький Євген Віталійович підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України - порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Слідчий 3-го відділення
слідчого відділу Управління СБ України
в Запорізькій області
підполковник **Сергій ДОЦЕНКО**

«П О Г О Д Ж Е Н О»
Прокурор, який здійснює
процесуальне керівництво
у кримінальному провадженні -
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Запорізької обласної прокуратури **Олександра ЖУРАВЛЬОВА**

Відповідно до ст. 277 КПК України до повідомлення про підозру додаються права підозрюваного:

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідам.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України
Стаття 42. Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний **зобов'язаний**:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Кримінальний кодекс України

Стаття 28. Вчинення кримінального правопорушення групою осіб, групою осіб за попередньою змовою, організованою групою або злочинною організацією

2. Кримінальне правопорушення визнається вчиненим за попередньою змовою групою осіб, якщо його спільно вчинили декілька осіб (дві або більше), які заздалегідь, тобто до початку кримінального правопорушення, домовилися про спільне його вчинення.

Стаття 438. Порушення законів та звичаїв війни

1. Жорстоке поводження з військовополоненими або цивільним населенням, вигнання цивільного населення для примусових робіт, розграбування національних цінностей на окупованій території, застосування засобів ведення війни, заборонених міжнародним правом, інші порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також віддання наказу про вчинення таких дій -

караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний:

«___» год. «___» хв. « ___ » _____ 202__ року.

Захисник:

«___» год. «___» хв. « ___ » _____ 202__ року.

Письмове повідомлення про підозру вручив:
Слідчий 3-го відділення слідчого відділу
Управління СБ України в Запорізькій області
підполковник Сергій ДОЦЕНКО